

Tuomiolauselmä

SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY 2 ja 22 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sellaisen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen poikkeussäännöksen soveltamiselle arvonlisäverotuksen alalla, jossa säädetään verotusta koskevat oikeusriidat kolmantena asteena ratkaisevassa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden saattamisesta automaattisesti päätökseen, jos ne on pantu vireille ensimmäisessä oikeusasteessa yli kymmenen vuotta ja joissakin tapauksissa yli 14 vuotta ennen tämän säännöksen voimaantulopäivää ja jos veroviranomainen on hävinnyt asian ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa, vaikka onkin niin, että tämän automaattisen päättämisen seurauksena toisen oikeusasteen päätös tulee lainvoimaiseksi ja veroviranomaisen vaatima verosaatava lakkaa.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.3.2012 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen KG

(Asia C-564/10) (¹)

(Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — 3 ja 4 artikla — Hallinnolliset toimenpiteet — Perusteettomasti saadun etuuden takaisin periminen — Kansallisen oikeuden perusteella maksettavat hyvitys- ja viivästyskorot — Asetuksen N:o 2988/95 vanhentumista koskevien säännösten soveltaminen tällaisten viivästyskorokojen perintään — Vanhentumisaajan alkamispäivä — Keskeyttämisen käsite — Katkaisemisen käsite)

(2012/C 151/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Vastapuoli: Pfeifer & Langen KG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 3 artiklan tulkinta — Perusteettomasti maksetun tuen takaisin periminen — Asetuksen (EY, Euratom) N:o

2988/95 3 artiklan soveltaminen sellaisten korkosaatavien vanhentumiseen, jotka on kansallisen oikeuden nojalla maksettava perusteettomasti saatujen määrien takaisinmaksun lisäksi

Tuomiolauselmä

Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklaa on tulkittava siten, että siinä säädettyä vanhentumisaikaa, jota sovelletaan pääsaatavan eli unionin talousarviosta perusteettomasti saadun etuuden takaisinperintään, ei sovelleta tähän saatavaan perustuvien korkojen perintään, kun koronmaksuvelvollisuudesta ei ole säädetty unionin oikeudessa vaan ainoastaan kansallisessa oikeudessa.

(¹) EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.3.2012 (Najvyšší súd Slovenskej republikyn (Slovakia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG ja Stalexport Autostrady SA v. Úrad pre verejné obstarávanie

(Asia C-599/10) (¹)

(Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Hankintamenettelyt — Rajoitettu tarjouspyyntö — Tarjouksen arviointi — Hankintaviranomaisen pyynnöt, jotka koskevat tarjouksen täsmentämistä — Edellytykset)

(2012/C 151/13)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantajat: SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG ja Stalexport Autostrady SA

Vastaaja: Úrad pre verejné obstarávanie

Muu osapuoli: Národná dial'ničná spoločnosť a.s.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) ja erityisesti sen 2, 51 ja 55 artiklan tulkinta — Hankintaviranomaista mahdollisesti koskeva velvollisuus pyytää tarvittaessa tarjouksen täsmentämistä — Velvoitteen laajuus